

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΔΙΑΣΗΜΟΥ ΧΑΔΖΗ ΣΑΒΒΑ.

Ἄμάν γαζεταδζήμπαση «Μὴ κάνεσαι».

Παρνασό μπάλο τὰ ντόση λέανε ἄκουα, ἄμμα τί πράμα ἦτανε ντὲν ἤξευρα. Ντικό μου πατριώτη βρωτῶ, σιὸρ Κωστάκη Ἄράπογλου, ντέκα χρόνια Πορίσι ἔκαμε, ἀνταμ Χαζή-Σάββα μου λέει, ἰστὲ τσιμποῦσι εἶναι, τρῶνε, πίνουνε, χορέβουνε, ξεφαντόνουνε, ἴσα μὲ πρῶτῖ, μεγάλος ἄστρος βγαίνει, ἀκόμη τσιμποῦσι ντὲν τελειώνει. Χαΐντε ! εἶπα τὰ πάω κι' ἐγώ.

Ἄτλαζένο μου σαλδάρι ἰπαιρνῶ μπαδζάκια μου, σακουρόγωνα βάζω, μεταξωτὸ ζουνάρι, οὔλο τρέμουσαις κεντημένο κι' ἔνα σαρίκι ποῦ δρὸ φοραῖς τὸ χρόνο μόνο βάζω, ἰπάσχα καὶ ἰχριστούγεννα, σινάμενος κωνάμενος πηαίνω.

Ἰπόρτα κοντὰ ἔνα πλῆτος ζαπτιγιέδες βλέπω, ἰσπαθιῶν κρότο ντραγάκα ντρούγκα, ἄλογα μάλογα, γκεμιδζίδες, σαρίκι μου ἐβγάζω ἴσα μὲ ποδάρια μου φέρνω, δζάνουμ λέω Παρνασό τσιμποῦσι ἐντῶ πέρα εἶναι ; Μπίρταμ ἀκούω παρουσιάστε, οὔλοι στρατιῶται ἰσειρά μπήκανε, δρόμο ἀδειάσανε, ἐγὼ σὰν ἄστακὸ κοκκίνισα, λάκιν τώρα μπήκα ποῦ μπήκα σ' τὸ χορὸ ἔλεα, ἄρτικ ντροπῆς εἶναι νὰ γυρίσω πίσου. Ἄμα ἰντροπή μου ἄφισα καὶ ντόστου γέλοια μεάλα ἔκαμα, ἰκατάλαβα πλιὰ ποῦ στρατιῶταις γιὰ τουνεζλή ἔλτοσῆ *) μὲ πήραν.

Ἰδζουμπέ μου ἰχέρια ἐπήρα, ἰτσιμποῦκί μου ἀναψα, μὲ μεάλο καμάρι σὰ νύφη Ἑβραϊσα ἀνέβαινα. Ἄξαρνα ἔνα σουρὸ δζουδζέδες (** ἀπάνου μου πέφτουνε, κ' ἔνα ψιλὸς σὰ μακρὸ κολοκῆθι ποῦ κάνουνε ντολμάδες, σὰ γρότο μου, γιालυὰ ἰμάτια του εἶχε, σάνα στραβὸς ἦτανε, Κύριε σιτήρια ἔκετε, λέει. Ἄνταμ ζεβζέκ ὄλμα, λέω, κορίτσια ντὲ γλέπεις κυττάζουνε, ντροπή εἶναι. Ὅχι λέει, σιτήρι ἔκετε. Βρὲ χερσὶ, τί σιτήρι σιρήτι τέλει, παρὰ μὲ τὸ τσουβάλι ἔκω, ὄλους ἐσὰς τσιπλάκῆδες ἀγοράζω, πάλι περισσεύουνε, βρακὶ στοῦ . . . μὲ συμπάθειο ντὲν ἔκετε, ξέρω ἐγὼ, σοῦ ! οὔλο φλουρί βενέτικο εἶμαι, μακαρίτη παποῦ μου ἀπὸ Ἱεροσόλυμα ἤφερε, μπίρταμ σακοῦλά μου χρυσαφένεια μακρυὰ μακρυὰ ἰβγάζω, φλουριά μου μου ἰφούχτά μου ντείχνω, κιοπόγλου, πόσα τέλετε πάρτε. Μέρτικὸ μου εἰς τσιμποῦσι μπόλ μπόλ βάζω.

Νάζου κ' ἔνα σακαλή 3) Μπάμμπα Μπόμμπα τὸν ἔλεανε, κύριε λέει, φράκο ντὲν ἔκετε, μπάλο ντὲ μπαίνετε, κοντὸς ψαλμὸς ἀηλουῖα. Ἄϊ ἀλλάχ μπελασινῆ βερσῆ, βράκο λέει, οὔνταμάσιν 4) ἐρίφ, καὶ βρακὶ μου νὰ σὲ ἰδῆξω τέλεις Ντέκα πήχες ματαμπόλα — ἄμα γκιουζέλ 5) πρᾶμα ἰσβρακό μου εἶναι, τὲδς γνωρίζει μισῆ πήχη βρακὶ ἔκεις ντὲν ἔκεις ἐσὺ, οὔλοι ἐσεῖς λοῖώτατοι καπέλα μαπέλα δζάμια ἰμάτια σας βάζετε, καρφίτσαις μαρφίτσαις οὔλα ψεύτικα πράματα, ἄμα ἀπὸ μέσα χίτς ντὲ σὰς κόβει τί φορᾶτε, τὲδς ξεύρει τί μισκῆνι ἄτρωπο εἶσαι. Εἶπα ντὲν εἶπα κορίτσια ἀπὸ πάνω, χα, χα, χα, χου, χου, χου οὔλο γελοῦσανε σὲ κερμηζένια των χεῖλια, ἄμα λοῖώτατοι οὔλοι ἀπάνου μου πέσανε, ὄξου ὄξου φωγάζανε.

Ἄζάνουμ λέω ἐντῶ μέσα φίλο μου ἔκω, ἰκαζάνι ὄνομα λέανε, ἄμα προκομμένο ἄτρωπο, ντεξιδὸ ψάλτη μπιλέ βὲ ἑλληνικὸ ντάσκαλο ἰσταυρό μου κᾶνω ἄξιο εἶναι, οὔλᾶν Καζάνη, οὔλᾶν ἔμσερῆ 6), ντὲν ἔρκεσαι γιὰ, ἐγὼ ἐσένα ταράφι

μου πλιὰ ἔκανα, κουμπέρο τὰ γίνω, ἄμα κᾶνένας ντὲν ἄκουε, ἰψυχή μου πιάστηκε, ντάκρυα ἰμάτια μου ἦλτανε.

Ἄϊ Γκιουρλάρ λέω πλιὰ, τί λευτερία εἶναι αὐτὴ, ἄμα λευτερία, ταμάμ ! Χριστιανὸ ὀρτόντοξο εἶμαι, χαδζή ἄτρωπο εἶμαι ! ἄμα ἄτρωπο κιμπάρι σὰν ἐμένα ντὲ τέλετε, γιὰτὶ ἐντεψζλίκια σας ἰφόρα βγάξω, γαζεταδζή Κύριο Μὴ Χάνεσαι ἰφίλο μου ἔκω, ντρίτη καὶ ντετάρτη σὰς πηαίνει, ἐντεψζλ τσοδζουκλάρ, ἰρημερίδα σας Νέα ἀγελάδα λέτε γυναικες ντεκολτὲ μεκολτὲ ἄχρειο πρᾶμα εἶναι, ἐντῶ πέρα οὔλοι ταίτσηδοι εἶστε, φτοῦ ! ἄλαπελιάβεριν, ἔφτυσα οὔλουους καὶ λέωντας ἔφυγα, ἄμα πολὺ συχισμένο ἦμουνα, οὔλη νύχτα ἰμάτι μου ντὲν ἔκλεισα.

Χαδζή Σάββα ντοῦλό σας.

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΑ.

Ἄπό τινος ἡ ἀτμοσφαιρά μας ἔγινε μουσική· αἱ Μοῦσαι ὡς φαίνεται . . . τὴν ποτίζουν. Χιονίζει μουσικὰς συνθέσεις, μουσικοὺς συλλόγους, πόλκας, βάλαια, ἀκόμη καὶ ὀπερας.

Ἡ μουσικὴ φέρμα Σταγκαπιάνου καὶ Σαμάρρα ἐμελοποίησε τὸν «Ὀλῶν», ὃν ἐποίησε Φραβασίλης.

Εἰς στενὴν συναναστροφὴν ἠκούσαμεν ὀλίγα τεμάχιά του καὶ μᾶς ἐφάνη ὅτι ἡ μουσικὴ των καὶ πάθος εἶχε καὶ πρωτοτυπίαν ἐνίοτε.

Κατὰ τοσοῦτο δὲ περισσότερον μᾶς ἤρεσαν καθ' ὅσον διερμηνεύθησαν ἡμῖν τὰ πλεῖστα ἀπὸ μιᾶς μεσοφώνου ἧς ἡ φωνὴ ἰσχνὴ κατ' ἀρχὰς, ἀνεπτύσσεται ἔπειτα λαμπρά, ὡς λίμνη ἢ πόρρωθεν βλέπεις ὡς σημεῖόν τι διαυγὲς, προσεγγίζων δ' ἐκπλήττεται πρὸ τοῦ εὐρους καὶ τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς καὶ ὑπὸ νεαρᾶς χαριέστες ὑψιφώνου, ἧς ἡ φωνὴ μίαν μόνην ἔλλειψιν ἔχει—ἡλικίαν.

Ἡ ἡλικία ἦτις εἰς τὴν καλλονὴν κατάρτα καὶ εἰς τὴν φωνὴν εἶναι πόθος.

ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ.

Καμάρωνα ἐν' ἀστέρι, ποῦ ψηλά
Ἐ τὸν οὐρανὸ φαινόνταν καρφωμένο . . .
Μὰ 'κεῖ τὸ βλέπω καὶ κατρακυλᾶ . . .
Ἄχ, ποῦ θὰ πᾶ νὰ πέσῃ τὸ καῦμένο ;
.
Μὰ 'σὰν Σὲ εἶδα, εἶπα μὲ τὸ νοῦ :
Ἐ τὴν γῆ εἶχε πέσει τᾶστρο τούρναου.

Ἄράχνη-

ΔΙΑ ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

Η ΑΠΟΘΕΩΣΙΣ

(Grand Ballet-Feerie).

1) Πρέσβυς τῆς Τύνιδος. 2) Νάνοι. 3) Γεννάδι. 4) Δὲ ντρέπεται ; 5) Εὐμορφο. 6) Πατριώτης.